

Утрачене за день — за ніч повідростало.
Триребре джерело, ув'язнене ескізом,
Звільнилось від площин, що — лещатами сказу,
І зору камінці — весь прісноводний тулуб.

Позначки пересунули — і вище стелю
Безкрилим, — лиш спіраль з кристалів і віскози.
Шухляди краєвидів з мамутів і кузьок, —
Серпанок із краплин смертельних. — Не схотіли

Ділити вогнища, ні вістунів, ні здобич.
І відсвіт кривди лунко крізь століття диба,
Сни, серце й волю посипаючи золою.

Відірвана рука, що сховок в мавзолеї,
Крізь світла поклади ще ширить глупу ніч. —
Латаття пам'яті — за двох світів спинач. —

Як дійсність брижиться, мить — і буття зімне.